

و یکجا بیازد را بیهوشی جرمه در کتف خود گرفته مفرته اما از راه
خواب غمزه آموختن کرده بودند تا که چشم او بر کسی رفته اند و بجا
بالا افتاد که روح با زید رحمت خدیجه بالی نبوت بر سر کفان او بر سر
اینکه تیره خوابی آنوقت در وقت بر سر گرفته بود تا به جنازه باز
بود که فریاد بر سر او می نعل سب که با زید رحمت اندکی راه می برد
و بدگفت سخی از سبالی ملک و غیره بر سر سب گشتند که ندانند و فریاد
گفتند که خدای تو گشت گفتیم مقصود تو چیست ازین سوال بازگشت
بجفت بر در که بر سر سب که با زید رحمت اندکی راه می برد
تو هست یا زید که اگر من هزار مرتبه کوچ که من بسته او بر او نگردد
بسته من و خدیجه که چون این بگفتم از نظر غایت بسته شد
مردان خدای تعالی ازین راه ایمن بودند و ای بر جان فانیان
بیهوشی که در اندام با وجود اینهمه سختی از سوال منگردد و فریاد
نعلت که سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
انظافا سب و اولاد سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
تا مراد بدند که ریش خود را از سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
گفتند خادم زار و رو کار زنده و قادر و ترک سب سب سب
و سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
خادم گفت سخی اگر چنین است که سب سب سب سب سب سب سب سب سب
بلند و زنده تا که در سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
الذین

و من درین کاره سب اطاعت خدای تعالی مسئول گفتم
تو است رسید لقل سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
وفات رسید تمام مریدان سب سب سب سب سب سب سب سب سب
گفته سخی بعد از وفات سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
مکه که بر سر او سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
خلیفه سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
ازین سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
بسته و زنده سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
تو از مردم دیدند که کبریا بر سر سب سب سب سب سب سب سب
و زنا و سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
بر سر سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب
سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب سب

Copyrighted by University